

๒๕๖๑ ๒๕๖๒ ๒๕๖๓ ๒๕๖๔ ๒๕๖๕ ๒๕๖๖

จากใจคนรวบรวม

ตอนนี้ก็ใช้ UBUNTU อยู่ แต่ก็มีข้อ ๆ บ้างเพราะเจอปัญหาค่อนข้างบ่อย แต่พอมาอ่านกระทู้นี้แล้วมีกำลังใจที่จะใช้ต่ออีกเลยอยากจรรวบรวมเก็บไว้อ่าน โดยเจ้าของบทความเขาใช้ลิขสิทธิ์แบบ CC (ไม่รู้ว่ายันไหนอะ แต่เท่าที่คิดคือ ให้เผยแพร่โดยไม่แสวงหาผลกำไร)

และขอขอบคุณที่คุณ NoiSNC ตอบอยู่กระทู้หนึ่งว่า “อยากฝากคำของคุณ Mark Shuttleworth ที่ว่า อะไรที่ไม่ใช่ 100% ก็ทดแทนกันไม่ได้อย่างสมบูรณ์ Linux ก็เช่นเดียวกัน มันไม่สามารถทดแทน Windows ได้ 100% เพราะมันไม่ใช่สิ่งเดียวกัน”

lorddoodnum

(lorddoodnum.exteen.com)

โพส โดยคุณ NoiSNC ของบอร์ด ubuntuclub

เมื่อวาน (๒๕ เม.ย. ๕๒) ที่ผมได้รับเชิญไปร่วมงาน Ubuntu Party เพื่อเล่าความหลังครั้งเปิดร้านเน็ตด้วย Linux ยอมรับว่าตื่นเต้นมาก เพราะร่างเวทีไปนาน และเรื่องมันก็ค่อนข้างนานมากแล้ว

บวกกับมีเรื่องของเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะผมมีนัดไปที่อื่นต่ออีก ทำให้เล่าตกๆ หล่นๆ ลืมหลับถึงคนสำคัญๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือผมไปอีกหลายคน ตอบคำถามก็ได้ไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร และเรื่องที่ยังอยากเล่า อยากตอบยังมีอีกเยอะ เลยมาตั้งกระทู้ค่อยๆ เล่าให้ฟัง

ผมจะพยายามรื้อฟื้นความทรงจำเก่าๆ ขึ้นมาและโพสไว้ที่นี่ เพื่อว่าจะเป็นประโยชน์กับใครได้บ้าง

เรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้ ผมขออนุญาตใช้สัญญาอนุญาตแบบ CC นะครับ แต่ตอนนี้ต้องขอตัวไปก่อน มีซ้อมหนีไฟ (ผมเป็น Fire Team นะครับ) แล้วจะกลับมาเล่าให้ฟังเรื่อย ๆ

2B continued ...

ผมได้ยินได้รู้จัก Linux ในสมัยเรียนที่ประเทศนิวซีแลนด์ ด้วยเหตุที่เพื่อนชาวเกาหลิปวดให้ฟัง เพื่อนชาวเกาหลีคนนี้มีส่วนสำคัญทำให้ผมไม่กลัวคอมพิวเตอร์ เพราะเขานำคอมพิวเตอร์ส่วนตัวไปใช้ที่นิวซีแลนด์ด้วย และอนุญาตให้ผมใช้คอมพิวเตอร์ของเขา พร้อมกับบอกว่า "หน้อย ยูใช้เลยเต็มที่ ไม่ต้องกลัวว่าเครื่องจะพัง ถ้าเครื่องมีปัญหา เคียวไอซ่อมเอง เพราะตอนอยู่ที่เกาหลีไอเป็นช่างซ่อมคอมพิวเตอร์" หลังจากนั้นผมยังได้พบอีกว่า นอกจากเขาจะเป็นช่างซ่อมคอมพิวเตอร์แล้ว เขายังเป็นนักดนตรีประจำโบสถ์ นักกีฬาเคนโด้ระดับสูง

เมื่อกลับมาเมืองไทย ผมเข้าทำงานที่โรงเรียนเอกชนของพี่สาวและพี่เขยชาวกีว ผู้ที่ส่งผมไปเรียนที่นิวซีแลนด์ ผมมีความรู้สึกวาทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์มาก เราอาจช่วยให้ประเทศเราพัฒนาได้เร็วขึ้น หากทำให้คนไทยรู้จักและสามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งอินเทอร์เน็ตเองยังเป็นช่องทางติดต่อข้ามประเทศในราคาถูกอีกด้วย ผมจึงมีความต้องการจะเปิดร้านอินเทอร์เน็ตมาโดยตลอด

พี่เขยผมเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ดีมาก ได้มอบหมายให้ผมศึกษาเกี่ยวกับ Linux เพื่อนำมาใช้งานในโรงเรียน เป็นจังหวะที่ผมได้พบหนังสือ Linux RedHat 6.0 ขายพร้อม CD ติดตั้ง หลังจากที่ผมได้ลองติดตั้งเองหลายครั้ง แต่ไม่สำเร็จ เพราะสมัยนั้นผมไม่เข้าใจระบบ Shadow password คือพิมพ์ password แล้วมันไม่แสดงผลการพิมพ์ใดๆ ผมคิดว่าไม่สามารถติดตั้งมันได้ จึงให้หน่วยเพื่อนสมัยเรียนโรงเรียนวัดสระเกษซึ่งทำงานด้าน Backup Server นำไปทดสอบให้

เมื่อหน่วยติดตั้งเสร็จแล้ว ได้โทรศัพท์มาตามให้ผมไปดูว่ามันเป็นอย่างไร หลังจากผมได้ไปสัมผัสมันแล้ว ผมกลับมาเขียนรายงานถึงเจ้านายโดยตรงว่า ยังไม่เหมาะสมที่จะนำ Linux มาใช้ในองค์กรของเรา เนื่องจากมันยังไม่มีโปรแกรมต่างๆ มากพอที่จะสนับสนุนการใช้งาน บวกกับผมเคยพยายามสอนบุคลากรในโรงเรียนให้ใช้คอมพิวเตอร์ระดับพื้นฐาน แต่ไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร ผมจึงคิดว่าหากนำ Linux มาใช้งานจริง ผมคงต้องเหนื่อยยิ่งกว่าเดิมอีกหลายเท่า

ช่วงปลายการทำงานของผมที่โรงเรียนนั้น เราได้จัดโครงการ Move the mountain พาเด็กระดับชั้นประถมไปศึกษาภาษาอังกฤษที่ประเทศนิวซีแลนด์ช่วงปิดเทอมกลางภาคเดือนตุลาคม เมื่อจบ

โปรแกรม เราพาพวกเขาเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ และทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันด้วย เช่น เล่นเกมยิงปืนเลเซอร์ ฯลฯ มีวันหนึ่งที่พวกเราได้ไปอุทยานการเรียนรู้ และที่นั่นมีคอมพิวเตอร์สำหรับช่วยค้นหาเรื่องราวต่าง ๆ ในอุทยานนั้น ระบบปฏิบัติการในคอมพิวเตอร์เครื่องนั้นคือ Linux ผมได้เห็นว่ามันยังมีอะไรอย่างอื่นนอกเหนือจากสัญลักษณ์ GNOME ที่เหมือนรูปฝ่าเท้าคน กับ Netscape และ Toolbox ที่วางอยู่บน Panel อย่างที่ผมเคยเห็นในสมัยแรก

เมื่อออกจากการทำงานที่โรงเรียนของพี่สาวและพี่เขย ผมมีโอกาสร่วมสัมมนาการประกอบธุรกิจร้านอินเทอร์เน็ต โดยมีพี่โดม เจริญยศ เป็นวิทยากร การสัมมนาในวันนั้น ผมได้รับการยืนยันแนวคิดของตนเองว่า อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศของเราอย่างมาก แต่เราจะต้องรีดประสิทธิภาพของมันออกมาใช้อย่างเต็มที่ โดยช่วยให้คนไทยสามารถใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความเร็ว จะได้เข้าเว็บต่าง ๆ ไปหาความรู้ได้ พี่โดมบอกว่า หากเน็ตเร็วไม่พอก็จะใช้โปรแกรมแชทได้เพียงอย่างเดียว (สมัยนั้นนิยมใช้โปรแกรม Pirth กัน) และเป็นอีกครั้งที่ผมได้เรียนรู้เกี่ยวกับ Linux Server ที่พี่โดมนำมาเสนอ หลังจากนั้นอีกหลายปี ผมจึงรู้ว่าพี่โดมเป็นรุ่นพี่ต่างคณะของผมที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผมเห็นว่าจังหวัดมหาสารคามเหมาะสมที่จะเปิดร้านอินเทอร์เน็ต เพราะมีลูกค้ากลุ่มเป้าหมายค่อนข้างมาก เนื่องจากมีทั้งสถาบันราชภัฏหลายแห่งและมหาวิทยาลัยของตัวเอง อีกทั้งได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งการศึกษา ถึงขนาดได้สมญานามว่า "เมืองตักศิลา" ผมไปอาศัยอยู่กับเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัย ซึ่งเปิดกิจการร้านถ่ายรูปและเป็น Lab Express ของโกดัก เพื่อมองหาสถานที่เปิดร้านของตัวเอง ที่นั่นผมได้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ตของพีโดม แต่ไม่เคยนึกถึง Linux อีกเลย นอกจากระบบที่เคยได้ยินได้ฟังจากพีโดม

สุดท้ายผมหาที่เปิดร้านในจังหวัดมหาสารคามไม่ได้ จึงกลับมาบ้านที่กรุงเทพ เป็นจังหวะที่หนุ่มชวนผมทำนิตยสารดนตรีออนไลน์ thaimusicweb.com เมื่อออกนิตยสารไปได้สักพัก เพื่อนของหนุ่มต้องการเปิดร้านอินเทอร์เน็ต และมาได้ทำเลแถวบ้านแม่ผมพอดี (บริเวณศาลาว่าการกรุงเทพ เสาชิงช้า) พวกเราก็ไปช่วยกันหาซื้อคอมพิวเตอร์ ลงโปรแกรมต่างๆ (Windows เกือบ และอื่นๆ) เดินสาย LAN และวางระบบต่างๆ ผมช่วยตั้งชื่อร้านว่า Speed Net Club พอวางระบบเสร็จ เอก เจ้าของร้านจึงชักชวนให้ผมมาช่วยงานที่ร้าน ผมตกลงและบอกเจ้าของร้านว่าควรใช้โปรแกรมวินโดวส์ที่ถูกลิขสิทธิ์เพื่อป้องกันการตรวจจับ เอกว่าจะซื้อเดือนละชุด โดยเริ่มจาก Windows98 Thai Edition หนึ่งแผ่นแรกและแผ่นเดียว

เมื่อคราวที่ผมกลับมาจากนิวซีแลนด์ใหม่ๆ มีเพื่อนให้ผมยืมหนังสือมาอ่านเล่มหนึ่ง พูดถึงการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างรายได้แบบกลุ่ม (MLM) และในหนังสือเล่มนั้นมีการกล่าวถึงหนังสืออีกเล่มอยู่บ่อยครั้ง หนังสือเล่มที่ถูกกล่าวถึงคือ "ใครเอาเนยแข็งฉันไป" ผมไม่ได้สนใจเนื้อหาในหนังสือ MLM ที่กำลังอ่านอยู่เลย แต่ผมอยากรู้ว่า ใครเอาเนยแข็งฉันไป มีเนื้อหาว่าอย่างไรมากกว่า ในที่สุดผมสามารถหา ใครเอาเนยแข็งฉันไป มาอ่านจนได้ และประทับใจเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้มาก นับได้ว่าเป็นหนังสือที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจดำเนินกิจการต่างๆ ในร้านอินเทอร์เน็ตของผมเวลาต่อมา

สมัยนั้นมีร้านเน็ต ร้านเกมส์ เกิดขึ้นมากมาย ก่อนที่จะมีร้าน Speed Net Club เกิดขึ้น มีร้านอินเทอร์เน็ตอยู่ก่อนแล้วหนึ่งร้าน สมัยนั้นยังไม่มีชื่อ เรียกกันแต่ว่าร้านพีเจช ต่อมาร้านนั้นมีชื่อเรียกว่า Easy Easy และหลังจาก Speed Net Club เปิดไม่นาน ก็มีร้านอื่นๆ เปิดอีกมากมาย ทุกร้านที่เปิดตัวขึ้นมา ผมจะเข้าไปเยี่ยมเยียน แนะนำตัว และทำความเข้าใจกับทุกคนว่า เราคือเพื่อนร่วมธุรกิจ ไม่ใช่คู่แข่งกัน หากจะแข่งกันก็ให้แข่งกันที่บริการ เพื่อให้ลูกค้าได้สิ่งที่ดีที่สุด และทุกครั้งที่มีข่าวคราวอะไรใหม่ๆ ในวงการคอมพิวเตอร์ พวกเราจะแลกเปลี่ยนสารกันตลอดเวลา จนกระทั่งร้านเกมส์สองร้านที่อยู่ติดกันเริ่มไม่พอใจกัน และตัดราคาแข่งกันเอง

เมื่อการแข่งขันรุนแรงขึ้น ร้านที่มีทุนหนากว่าคือผู้อยู่รอด ส่วนร้านเน็ตสามร้านต่างรอดตัวจากการแข่งขันครั้งนั้น เพราะเรามีจุดยืนที่แน่นอน และเชื่อมั่นที่จะยืนหยัดให้กับสิ่งที่เรามั่นใจว่าถูกต้อง น้องๆ เจ้าของร้านที่กำลังจะปิดกิจการจึงสอบถามมายังผมว่าสนใจจะเช่าร้านต่อจากพวกเขาไหม ผมจึงนำเรื่องนี้ไปปรึกษาเพื่อนที่เป็นเจ้าของร้าน Speed Net Club เดิม เนื่องจากผมยังคงมีความต้องการเปิดร้านเน็ตในรูปแบบของตัวเองอยู่ เพื่อนผมจึงเสนอเช่าร้าน Speed Net Club ให้ผมแทน ผมตอบตกลงเพราะมีความผูกพันกับร้านนี้อยู่มาก

ผมเช่าร้าน Speed Net Club มาและเริ่มดูแลกิจการต่างๆ เมื่อพอจะมีเวลาว่างผมก็เข้าอินเทอร์เน็ตไปศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพิ่มเติม เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในร้าน เพราะสมัยนั้นโปรแกรมต่างๆ มักจะมีปัญหามาก เช่น ลูกค้ำกำลังพิมพ์อีเมลอยู่ดีๆ Internet Explorer ก็ปิดตัวลงไป ลูกค้ำเปิดไฟล์ Power Point ขึ้นมาดู พอจบไฟล์ เครื่องก็ดับไปเฉยๆ ไหนจะปัญหาสารพัดไวรัส ทำให้ผมต้องคอยฟอร์แมตฮาร์ดดิสก์ลงวินโดวส์ใหม่ทุกเดือน บางเดือนต้องทำกันสองสามรอบ โดยเฉพาะช่วงที่ Code Red ระบาด ผมทำเครื่องที่ร้านจนสว่าง แล้วข้ามฝั่งไปช่วยน้องอีกร้านในคืนต่อมาจนสว่างอีกเช่นกัน และจากการที่ต้องคอยค้นหาความรู้บนอินเทอร์เน็ตนี้เอง ทำให้ผมได้รู้จักกับ Linux สายพันธุ์ไทย

Ziif Linux ด้วยความอยากรู้ อยากเห็นว่า Linux ได้พัฒนาไปขนาดไหนแล้ว ผมจึงไปหาซื้อมาทดสอบทันที

การทดสอบในครั้งนั้น เหมือนกับการเล่นของเล่นใหม่ ตามประสาคนอยากรู้ อยากเห็นว่า Linux พัฒนาไปขนาดไหนแล้ว โดยลงโปรแกรมไว้เพียงเครื่องเดียวตอนกลางคืนหลังจากปิดร้านแล้ว จากนั้นก็ลองคลิกนู่น คลิคนี่ เหมือนที่เพื่อนชาวเกาหลีเคยสอนไว้ คือให้เปิดทุกอย่างขึ้นมาดู แล้วสังเกตว่าเกิดอะไรขึ้นกับคอมพิวเตอร์บ้าง ไม่ต้องกลัวเครื่องพัง เพราะถ้าเกิดอะไรขึ้น ก็เพียงแค่ฟอร์แมตและลงใหม่ เหมือนที่ผมต้องทำอยู่แล้วเป็นประจำ ผมจำได้ว่าผมประทับใจเกมหลาย ๆ เกม และอินเทอร์เน็ตที่เร็วกว่าตอนใช้วินโดวส์มาก

นอกจากเกมต่าง ๆ และความเร็วอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้น ผมยังได้เห็นอีกว่า Ziif Linux ใช้ภาษาไทยได้ ซึ่งดีกว่า Red Hat ในสมัยแรกมาก เนื่องจากผมเป็นเพียงผู้ใช้งานธรรมดา ไม่มีความรู้ความสามารถในการเขียนโปรแกรมใดๆ ดังนั้นจึงไม่สามารถทำให้ Linux แสดงผล หรือพิมพ์ภาษาไทยได้ ต้องรอให้มีคนทำออกมาก่อน ผมจึงสามารถนำสิ่งที่พัฒนาแล้วนั้นมาใช้งานภายหลัง แต่ผมได้ทดลอง Ziif Linux อยู่ไม่นาน เพราะเข้ามาก็ต้องเปิดบริการให้ลูกค้าได้ใช้เครื่อง จึงทำการฟอร์แมตและลงวินโดวส์ใหม่ เป็นการเตรียมเครื่องให้ลูกค้าก่อนเปิดร้าน จากนั้นก็ไม่เคยได้กลับไปแตะมันอีกเลย

นอกจากหยิบหนังสือคู่มือขึ้นมาอ่าน

ในหนังสือ Ziif Linux มีการอ้างอิงไปยังเว็บที่เกี่ยวกับ Linux อยู่จำนวนหนึ่ง และผมได้เข้าไปเยี่ยมชมเพื่อศึกษาหาความรู้เป็นหลักอยู่สองแห่ง คือ linux.thai.net และ thailinuxcafe.com ที่เว็บแห่งแรกผมไม่ค่อยเข้าใจวิธีการใช้งาน ผมไม่รู้ว่าจะไปอ่านหาความรู้และสอบถามปัญหาได้อย่างไร แต่ที่ thailinuxcafe ในสมัยนั้น ผมรู้สึกว่ามันใช้งานได้ง่ายมาก และที่สำคัญมันมีช่องให้ผมค้นหาข้อความเก่า ๆ ได้ รวมทั้งมันเป็นเว็บที่ยังมีชีวิตไม่ได้ถูกปล่อยทิ้งร้าง ยังคงมีสมาชิกแะเวเวียนเข้ามาพูดคุยสอบถามปัญหาและช่วยกันคลำช่วยกันแก้ไขปัญหาอยู่เป็นจำนวนมาก ผมจึงติดใจ แะเวเวียนเข้าไปที่เว็บแห่งนั้นบ่อย ๆ

ที่ thailinuxcafe ผมได้อ่านหลาย ๆ ความคิดเห็น ได้ทำความรู้จักผ่านตัวอักษรกับหลาย ๆ คน นอกเหนือจากพีหวังผู้ก่อตั้งและดูแลเว็บ ก็ยังมีสมาชิกที่ Log in ให้เห็นเป็นประจำ และที่ไม่ใช่สมาชิก แต่ใช้ชื่อเดิมในการโพสอยู่เสมอ ๆ หนึ่งในนั้นคือ พี่นุ ที่ใช้ชื่อในการโพสว่า ชนกลุ่มน้อย(OS) เป็นผู้มีสัจจญาณใจกับร้านอินเทอร์เน็ตเจ้าประจำแห่งหนึ่งให้ลง Linux ไว้หนึ่งพาร์ทิชัน เมื่อพี่นุจะใช้งาน ก็จะ boot Linux ขึ้นมาจากแผ่นดิสก์เก็ตประจำตัว ดังนั้นพี่นุจึงเป็นผู้ใช้ Linux เพียงคนเดียวในร้านนั้น และเป็นผู้ที่ใช้

งาน Linux Desktop อย่างแท้จริง พี่เคยบอกไว้ว่า พยายามใช้ Linux ให้เหมือนกับการใช้วินโดวส์ คืออยู่กับ command line น้อยที่สุด เพราะพี่เชื่อว่า Linux มีความสามารถมากพอที่จะทำเช่นนั้นได้ และอาจจะทำให้คนที่ใช้วินโดวส์อยู่อยากเข้ามาลองใช้ Linux ดูบ้าง

ปลายปี ๒๕๔๔ มีข่าวว่า BSA กำลังจะเข้ามาตรวจสอบการละเมิดลิขสิทธิ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยอย่างจริงจัง ผมมีความกังวลกับข่าวนี้มาก เพราะที่ร้านมีลิขสิทธิ์วินโดวส์อยู่เพียงชุดเดียว ช่วงเวลานั้นเอง ทางไมโครซอฟท์จัดโปรโมชั่น เปิดโอกาสให้ซื้อลิขสิทธิ์วินโดวส์แบบ OEM กับทางร้าน Green Shop ของเขาได้ ผมจึงติดต่อขอซื้อ Windows ME ไปสองชุด โดยเลือกที่จะซื้อพร้อมกับ RAM แทนการซื้อคู่กับเมาส์ของไมโครซอฟท์ ขณะเดียวกันผมนำ Ziif Linux กลับมาทดสอบอย่างจริงจังอีกครั้ง เพื่อหาโปรแกรมทดแทนต่างๆ เช่น ชุดสำนักงาน เครื่องมือแก้ไขรูปภาพ เครื่องมือสร้างเว็บเพจ เว็บเบราว์เซอร์ ฯลฯ

หลังจากนั้นไม่นานนัก ผมซื้อ LinuxTLE 4.0 จากเว็บ thailinuxcafe มาหนึ่งแผ่น ผมจึงลงไว้อีกเครื่องหนึ่ง ตั้งไว้ข้างๆ เครื่องที่เป็น Ziif Linux แล้วทำการทดสอบ แต่น่าเสียดายที่ LinuxTLE 4.0 ในเวลานั้นไม่สามารถมองเห็น network card ของ

ผมได้ ผมจึงไม่ได้ทดสอบการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แต่เพียงเล่นเกมส์ต่าง ๆ ที่มีไม่เหมือนกับของ Ziif Linux เมื่อผมเริ่มจะคุ้นเคยกับ Linux พอจะเข้าใจวิธีการติดตั้งพร้อมกับวินโดวส์ในเครื่องเดียวกัน โดยให้มันอยู่กันคนละพาร์ทิชั่น และแล้วผมก็ซื้อหนังสือ Mandrake Linux 7.0 ที่มาพร้อมกับแผ่นติดตั้ง

เมื่อทดลองใช้งาน Mandrake Linux แล้วผมประทับใจมาก ผมพบโปรแกรมทดแทนโปรแกรมต่าง ๆ บนวินโดวส์มากมาย เช่น The Gimp, Konqueror เป็นต้น ส่วนชุดสำนักงาน ผมข่มทดลองใช้ Star Office มาสักระยะหนึ่งแล้ว เพราะผมตั้งใจว่าจะต้องถอดโปรแกรม Photo Shop และ Microsoft Office ออกจากเครื่องเป็นลำดับแรก ๆ ดังนั้นทำให้ผมมีความมั่นใจว่าจะสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้โดยไม่ต้องละเมิดลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์อีกต่อไป

ความตั้งใจแรกของผมนั้น ผมจะถอดโปรแกรมละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากคอมพิวเตอร์ในร้านทุกเครื่อง และหาโปรแกรมทดแทนมาใช้ เช่น Star Office บนวินโดวส์ หากลูกค้าต้องการใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ ผมก็จะ boot เข้า Linux เพื่อให้เขาใช้ The Gimp และค่อย ๆ ทะยอยซื้อลิขสิทธิ์วินโดวส์ไปที่ละชุด จนครบจำนวนเครื่องในร้าน แต่เมื่อได้ใช้ The Gimp บ่อยเข้า ผมสังเกตเห็นว่ามันทำงานได้ดีกว่า Photoshop บนวินโดวส์ ในแง่ของความเร็ว เช่นการแต่งภาพ

ขนาดใหญ่เท่ากระดาษ A4 หลาย ๆ ไฟล์พร้อม ๆ กัน ก็สามารถทำได้อย่างลื่นไหล ไม่มีอาการกระตุกเลย ผมจึงเริ่มมีความรู้สึกเอนเอียงไปในทางหาโปรแกรมทดแทนมาใช้งานบน Linux เป็นหลัก โดยจะ boot เข้า Linux เป็นตัวเลือกแรกให้แก่ลูกค้า

กระนั้นก็ดี ความคิดที่ว่าจะต้องซื้อลิขสิทธิ์วินโดวส์มาให้ครบทุกเครื่องก็ยังคงมีอยู่ เนื่องจาก ฟอนท์ ยังคงมีความสำคัญกับงานของลูกค้าชาวไทยที่มีอยู่ประมาณร้อยละเจ็ดสิบ แต่ลูกค้าอีกร้อยละสามสิบของที่ร้านเป็นชาวต่างชาติ จึงไม่มีปัญหากับเรื่องฟอนท์ และลูกค้าต่างชาติเป็นผู้ที่มาใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างแท้จริง ไม่ต้องใช้งานตกแต่งรูปภาพมากมายนัก พวกเขาอาจต้องการเพียงแค่ crop ภาพ เพิ่ม/ลดแสง นิด ๆ หน่อย ๆ เท่านั้น ทั้งโปรแกรมสร้างเว็บเพจก็ไม่มีความหมายต่อพวกเขาเลย แต่สิ่งที่สำคัญสำหรับลูกค้าชาวต่างชาตินอกเหนือจากเว็บเบราว์เซอร์แล้วก็คือ โปรแกรม MSN

หลังจากที่ผมโศกการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าที่อาจเกิดขึ้น หากผมใช้ Linux เป็นระบบปฏิบัติการหลักให้ลูกค้าใช้ทั้งร้านที่เว็บ thailinuxcafe เย็นวันหนึ่งพี่หวังผู้ก่อตั้งเว็บก็เดินทางมาเยือนผมที่ร้าน พร้อมกับแนะนำโปรแกรม Kmerlin แต่ด้วยประสบการณ์ที่อ่อนด้อยของผม ทำให้ผมไม่สามารถติดตั้งโปรแกรมได้ หลังจากพี่หวังเดินทางกลับไปหัวหิน ผมก็ยังคงติดตามข่าวคราวที่บอร์ดย่าง

สมัครสมาชิก มีคนแนะนำ aMSN ให้อีกด้วย แต่ผมก็ยังคงติดตั้งไม่ได้ ใช้ไม่เป็น นอกจากโปรแกรม MSN ผมลองศึกษาพฤติกรรมลูกค้าว่า มีความต้องการใช้โปรแกรมอะไรอีกบ้าง และ Pirth 98 ก็เป็นอีกโปรแกรมหลักที่ผมจะต้องหาอะไรมาทดแทนให้ได้

เนื่องจากผมไม่ใช่ชา Chat จึงไม่ค่อยรู้จักโปรแกรมประเภทนี้เท่าไร แต่จากการที่เข้าไปพูดคุยและศึกษาที่ thailinuxcafe ทำให้ผมรู้จักโปรแกรม Xchat สามารถตั้งค่าต่างๆ และใช้งานได้ แรกๆ ที่นำมาใช้งานในร้าน มีลูกค้าบางกลุ่มที่ไม่ชอบ เพราะมันไม่สามารถใส่ลูกเล่นต่างๆ ได้เหมือน Pirth ถึงกับหายไปจากร้าน แต่มีลูกค้าอีกกลุ่มที่ชอบใช้มันมาก เนื่องจากมันโหลดรายชื่อห้องได้เร็ว และไม่มีวันถูกยิงจนเกิดอาการหน้าจอฟ้า การเชื่อมต่อก็ไม่หลุดออกจากห้องบ่อย เวลาที่ขอเบอร์สาวก็ไม่เสียอารมณ์ ทำให้ที่ร้านมีลูกค้ากลุ่มใหม่เพิ่มขึ้นจากการชักชวนกันมาแบบปากต่อปาก

จากการที่ทางร้านมีลูกค้ากลุ่มใหม่ๆ เพิ่มขึ้น และจากที่ผมมีโอกาสได้อ่าน ใครเอาเนยแข็งฉันไป, มลทินทปัญหา บวกกับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับหลายๆ คน ทั้งบนโลกจริง และโลกเสมือน ผมเข้าใจว่าสิ่งมีชีวิตต่างๆ ล้วนกลัวการเปลี่ยนแปลง เพราะไม่รู้ว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะทำให้ตัวเองดีขึ้นหรือไม่ เมื่อไม่มั่นใจก็กังวล เมื่อกังวลก็เครียด กลัว โกรธและโมโหในที่สุด แต่ตอนที่ผม

เรียนอยู่ที่นิวซีแลนด์มีวิชา Public Relations มีบทหนึ่งว่าด้วยเรื่อง Issue Management คือการส่งสารของเราออกไปให้ผู้รับเข้าใจตรงกับเรา หรือรับรู้ในสิ่งที่เราต้องการให้เขารู้ ไม่ทำให้เกิดข้อถกเถียง เป็นประเด็นปัญหาในภายหลัง ผมจึงมั่นใจว่าผมจะสามารถจัดการให้ร้าน Speed Net Club รอดพ้นวิกฤตการณ์ในครั้งนั้นได้

ผมตัดสินใจเริ่มให้บริการสองระบบในเวลาเดียวกัน คือ Windows ME และ Mandrake Linux 7.0 เพื่อให้ผู้ใช้บริการเริ่มรู้จัก Linux ช่วงเวลาเดียวกันนั้นก็เกิดกระแสปลาตาวอฟฟิศ และผมมีโอกาสดำเนินหนึ่งในเบต้าเทสเตอร์กับเขาด้วย เมื่อผมนำมาทดสอบและใช้งานจริงทั้งร้าน ได้พบปัญหามากมาย แต่ผมกลับรู้สึกสนุกที่มีโอกาสได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา และได้เติบโตไปพร้อมกับมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผมได้มีโอกาสรู้จักกับคุณ 'bact' ซึ่งสมัยนั้นทำงานอยู่กับ ชันไมโครซิสเต็ม เป็นอีกคนหนึ่งที่ช่วยให้ผมมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะยืนหยัดต่อสู้เพื่อความฝัน ความหวัง ความเชื่อ และศรัทธาของผมในการทำร้าน Speed Net Club ตามแบบที่ผมตั้งใจไว้ในเวลาต่อมา

ช่วงเวลาที่ผมทำร้านแบบสองระบบ เป็นเวลาที่ผมใช้การตลาดเข้ามาช่วยอย่างเต็มที่ มีการใช้ Issue Management อย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ลูกค้ารู้จัก Linux และพร้อมที่จะเปิดใจรับกับความ

เปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น ผมได้เรียนรู้ปัญหาต่างๆ ไปพร้อมๆ กับลูกค้า ทั้งเทคนิคการใช้ ข้อจำกัด ข้อควรระวัง ฯลฯ ผมจดทุกปัญหาและใช้เวลาหลังปิดร้านในการค้นหาวิธีแก้ไข หลายครั้งที่อยู่จนสว่างคาตา และหลายครั้งที่นั่งหลับไปหน้าเครื่อง ได้วิธีแก้ไขทันทีบ้าง ยังหาไม่ได้บ้าง แต่ผมไม่เคยหยุดค้นหา เพราะผมเชื่อว่าปัญหามีไว้ให้แก้ ไม่ได้มีไว้ให้กลัว ผมใช้เวลาอยู่ประมาณครึ่งเดือนก่อนที่จะเปลี่ยนทั้งร้านให้ใช้ Linux เป็นระบบปฏิบัติการหลักในการให้บริการลูกค้าในเดือนธันวาคม ๒๕๔๔ นั้นเอง

เมื่อร้าน Speed Net Club ได้ Linux Mandrake 7.1 ที่สั่งซื้อมาใหม่จาก thailinuxcafe ผมจึงตัดสินใจใช้มันเป็นระบบหลักในการให้บริการ เมื่อใช้งานไปได้ระยะหนึ่ง หลายๆ ปัญหาที่ผมพบ ค่อยๆ ได้รับการแก้ไขไปเรื่อยๆ โดยทางตรงบ้าง โดยทางอ้อมบ้าง (คือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการใช้ Issue Management เข้ามาช่วยเหลือ) จากการหาความรู้บนอินเทอร์เน็ต และจากการลองผิดลองถูก แต่ยังมีอยู่ปัญหาหนึ่งที่ยังหาทางแก้ไขไม่ได้ คือ จะทำอย่างไรให้ Linux สามารถแชร์ไดเรกทอรีให้กันได้ ก่อนหน้านั้นเล็กน้อย พี่นุ (ชนกลุ่มน้อย OS) ได้ลาพักร้อนจึงมาช่วยผมลง Linux ทั้งร้าน ทั้งช่วยแนะนำให้รู้จักโปรแกรมต่างๆ การใช้งาน และการปรับแต่งโปรแกรมเหล่านั้นด้วย เราอยู่กันสองคนจนสว่างติดต่อกันหลายวัน เมื่อพี่นุหมดวันลาพักร้อนแม้จะไม่ได้มาหาที่ร้าน แต่ก็

คอยโทรมาสอบถาม พูดคุย ให้กำลังใจกับผมบ่อยๆ และเมื่อคุยกันถึงปัญหาการแชร์ไคเรกทอรีระหว่าง Linux นี้ พี่นุได้กล่าวถึงโปรแกรม Komba ขึ้นมา ปกติเวลาที่ผมดูแลร้าน หากตอนไหนที่ร้านมีลูกค้าไม่มากนัก ผมก็ลงไปขลุกอยู่กับคอมพิวเตอร์เครื่องที่ยังว่างอยู่ เพื่อจัดการตั้งค่าโปรแกรมต่างๆ ให้ลูกค้าสามารถใช้งานได้ง่ายที่สุด แล้วผมก็พบโปรแกรม Komba เข้าใจได้

วันหนึ่งขณะที่ผมกำลังลองตั้งค่าต่างๆ ในโปรแกรม Komba ให้กับคอมพิวเตอร์สองเครื่องที่ตั้งอยู่ข้างๆ กันไปเรื่อย ๆ คือตั้งค่านู่นแล้วไม่ได้ผล ก็เอาออกลองตั้งค่านี้ใหม่ ถ้าไม่ได้ผลก็เอาออกแล้วลองตั้งค่านั้นบ้าง แล้วอยู่ๆ ผมก็สามารถเข้าถึงไคเรกทอรีของอีกเครื่องหนึ่งได้ ทั้งดีใจ ทั้งตกใจ เพราะผมไม่ได้จดวิธีทำอะไรเอาไว้เลย ผมจึงลืมนำตั้งค่าอะไรไปบ้างแล้ว ผมกำลังคิดว่าจะทำอย่างไรดี พี่นุก็โทรมา และแนะนำว่าให้ลองโพสต์ขึ้นเว็บ [thailinuxcafe](#) ว่าจะทำ Open Lab ที่ร้าน Speed Net Club เพื่อว่าใครอยากจะมีตั่งหาวิธีตั้งค่าโปรแกรมนี้ ปัญหาจะได้หมดไป เพื่อประโยชน์ต่อชุมชนผู้ใช้ Linux ในไทยภายหน้าด้วย ขณะนั้นผมกำลังเปิดเว็บ [thailinuxcafe](#) เพื่อค้นหาวิธีใช้โปรแกรมนี้อยู่พอดี ผมจึงพิมพ์ข้อความโพสต์ขึ้นเว็บทันที

ที่ [thailinuxcafe](#) มีการแบ่งหมวดหมู่บอร์ดไว้หลายประเภท คล้ายกับที่ [ubuntuclub](#) คือมีทั้งบอร์ดสำหรับสอบถามปัญหา บอร์ดแบ่งปันเทคนิคต่าง ๆ สองบอร์ดนี้ส่วนใหญ่จะมีแต่บรรดาเซียนแวะเวียนเข้าไปอ่าน และตอบปัญหา ส่วนบอร์ดเกี่ยวกับร้านอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะ และบอร์ดเพื่อคุยกันเรื่องทั่ว ๆ ไปจะมีคนทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นมือใหม่เข้าไปอ่านจำนวนมาก เนื่องจากกระแส BSA เข้าไทย จึงมีคนทำร้านอินเทอร์เน็ตให้ความสนใจอยู่เป็นประจำ ปกติผมเข้าอยู่แค่บอร์ดที่เกี่ยวกับร้านอินเทอร์เน็ต และคุยเรื่องทั่วไป เพราะผมไม่ค่อยมีความรู้เท่าไร แต่ผมก็เคยแบ่งปันความรู้เรื่องการลงหลาย ๆ OS ไว้ในฮาร์ดิสก์ลูกเดียวกันเพื่อทำ Multi boot สำหรับคนทำร้านเน็ตไว้ที่บอร์ดเกี่ยวกับเทคนิคครั้งหนึ่งด้วย ตอนที่ผมกำลังจะโพสว่าทางร้านจะเปิด Open Lab สำหรับผู้สนใจมาหาวิธีตั้งค่า Komba นั้น ผมตั้งใจจะโพสขึ้นบอร์ดที่มีแต่บรรดาเซียนเข้าไปอ่าน เพราะต้องการให้เซียนที่สนใจเข้ามาช่วยกันหาวิธีแก้ไข แต่ด้วยความที่ผมยุ่ง ต้องวิ่งไปวิ่งมาเพื่อให้บริการลูกค้าไปพร้อม ๆ กับการพิมพ์ข้อความเตรียมโพส ผมจึงลืมดูว่าขณะนั้นผมกำลังพิมพ์ข้อความอยู่ในบอร์ดคนทำร้านเน็ต ซึ่งเป็นส่วนที่มีคนเข้าไปอ่านมากที่สุดของ [thailinuxcafe](#)

เมื่อโพลไปแล้วผมจึงพบว่าโพลผิบบอร์ด ผมตกใจมาก แต่เพื่อนบอกว่าให้ปล่อยเลยตามเลย จนกระทั่งวันมีติดมาถึง เมื่อถึงเวลานัด ผมบอกลูกค้าว่าขอหยุดให้บริการชั่วคราว เพื่อเปิด Open Lab คีนั่นมีผู้สนใจมาเยี่ยมชมร้านเป็นจำนวนมาก จนล้นทะลักออกมานอกสถานที่แคบ ๆ แห่งนั้น คอมพิวเตอร์ทุกเครื่องถูกเปิดใช้งาน คนทำร้านอินเทอร์เน็ตจากหลาย ๆ แห่ง แห่กันมาดูว่าร้านเน็ตที่ใช้ Linux อย่างเดียวทำได้อย่างไร มีปัญหาอะไรบ้าง และหากพวกเขาต้องการจะทำบ้าง จะมีโอกาสเป็นไปได้มากน้อยเพียงไหน ในคีนั่นเองที่ผมได้พบผู้คนอีกมากมาย และเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการช่วยให้ผมมีแรงกายและกำลังใจต่อสู้เพื่อพิสูจน์ความเชื่อของผมต่อไปอีกหลายปี

ในคีน Open Lab นั้น นอกเหนือจากบรรดาคนทำร้านเน็ตแล้วยังมีเซียน Linux เข้ามาช่วยกันแะ แะ ปรับแต่ง Komba เท่าที่ผมจำได้บุคคลเหล่านั้นได้แก่ พี่ภูซงค์ (ผู้ใช้ Linux ทำร้านเกมเคาท์เตอร์สไตรค์), พี่อาคม (knight2000 ปัจจุบันช่วยแปล Gnome), คุณเทพพร้อมทีม Thai Linux Working Group (TLWG) ที่ได้นำ LinuxTLE รุ่นทดสอบมาให้ทดลองที่ร้านด้วย, ปอ (The SF_Alpha), และ นิวเด็กบางบ่อ (คนทำกราฟฟิคมือฉกาจ) พอเริ่มดึก ผู้คนก็ทยอยกันกลับไป ยังคงเหลือ พี่อาคม พี่นุ ปอ นิวเด็กบางบ่อ และผม พอใกล้สว่าง คนที่ยังไม่กลับก็เริ่มง่วงกันมาก จน

ต้องยึดโต๊ะคอมพิวเตอร์คนละตัวเป็นที่นอนชั่วคราว ยกเว้นฟีนุ กับ ปอ ที่ยังคงหาวิธีแก้ไขปัญหานั้น กระทั่งสายผมตื่นขึ้นมาได้สัปดาห์ ปอกี้หันมาบอกผมว่า "สำเร็จแล้ว" ก่อนจะฟุบหลับไปหน้า คอมพิวเตอร์เครื่องที่กำลังใช้งานอยู่นั่นเอง

หลังจากวันนั้น ร้าน Speed Net Club ก็กลายเป็นแหล่งชุมนุม ของชาว Linux เวลาที่ LinuxTLE จะออกเวอร์ชันใหม่ ก็จะยกทีม มาทดลองกันที่ร้านก่อน เพื่อหา bugs ที่คาดไม่ถึง เพราะเครื่องที่ ร้านเป็นเครื่องประกอบเอง มีหลายรุ่น จึงมีฮาร์ดแวร์หลากหลาย มาก ตัวผมเองก็พยายามนำ Linux รุ่นใหม่ๆ มาทดลองใช้ เพื่อ ค้นหา distro ที่เหมาะสมกับการใช้งานในร้านที่สุด เพราะผมเป็นผู้ ใกล้ชิดกับผู้ใช้อย่างแท้จริง จึงรู้พฤติกรรม ความต้องการ และปัญหา ต่างๆ ของผู้ใช้งานส่วนใหญ่ พี่ภูซังค์ พี่อาคม ฟีนุ ปอ และนิวยังคง แวะเวียนมาเยี่ยมเยียนบ่อยๆ โดยเฉพาะปอนั้น ได้มาช่วยเหลือ แบบอยู่กินหลับนอนที่ร้าน เพราะผมยกให้เป็น Lab ส่วนตัว จนปอ สามารถทำ Linux ของตัวเองได้คัดเนม ตะนาวศรี ซึ่งกลายมาเป็น ระบบหลักของร้าน Speed Net Club ในเวลาต่อมาด้วยเช่นกัน

เมื่อร้าน Speed Net Club เริ่มเป็นที่รู้จักในหมู่ผู้ใช้ Linux ใน ไทยสมัยนั้น ผมก็มีโอกาสได้รู้จักและพบปะบรรดา hacker และ developer กลุ่มอื่นๆ อีกมากมาย นอกเหนือจากชาว TLWG เช่น

คุณโด่งอะ (dong.a - KDE hacker ของไทย) คุณ Mark (mk แห่ง blognone) คุณหมอมดแดง (Dr.Rider ที่ช่วยคุณโด่งอะแปล KDE อยู่พักใหญ่) คุณ Jd (เจ้าพ่อโปรเจกอินเตอร์ ที่พยายามสอนให้ผม เขียนภาษา C แต่ที่สุดท้ายก็เขินไม่ขึ้น) พี่มะขาม (จากบอร์ด FreeBSD) คุณชาญวิทย์ (จากผู้สอต่อสอหารระบบบัญชีทดแทนเพื่อใช้งานบน Linux จนกลายเป็น developer ให้กับ Grand Linux) คุณนก (ผู้ดูแลห้องแชท ThaiLinuxCafe แต่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเว็บ thailinuxcafe เลย) เจ้าเป็ด (ผู้พยายามหา Linux ที่เหมาะสมกับ Notebook เก่าๆ ของตน จนมาจบที่ Slackware) อาจารย์ Kitt (kitty.in.th หรือ peorth ผู้คอยช่วยเหลือทุกเรื่องราวที่ร้องขอ ตั้งแต่ การแก้ไขสูตรในโปรแกรมทำบัญชีของร้าน Speed Net Club จนถึง packages โปรแกรมต่างๆ สำหรับ LinuxTLE ที่จำเป็นต้องใช้ในร้าน) อาจารย์ wd และพี่สมเจตน์ (ที่ได้ร่วมชะตากรรมดูแลบอร์ด thailinuxcafe ด้วยกันอยู่พักใหญ่ก่อนระบบเสียหาย ไม่สามารถ log in ได้กันถ้วนหน้า)

นอกจากเหล่า hacker และ developer แล้วยังมีเพื่อนร่วมอุดมการณ์ในสมัยนั้น ได้แก่ผู้ที่นำ Linux ไปให้บริการในร้านอินเทอร์เน็ตของตนเองในช่วงเวลาเดียวกัน เช่นพี่ไหม (McGuyver ร้านอินเทอร์เน็ตที่ขอนแก่น) รวมถึงผู้ที่ต้องการนำ Linux ไปเปิดร้านอินเทอร์เน็ต จึงเดินทางมาคุยตัวอย่างจากร้านผม และสามารถนำ

ไปทำได้จริง เช่น พีหนุ่ม (nUm ผู้นำ Linux เป็นระบบปฏิบัติการหลักในร้านอินเทอร์เน็ตที่จังหวัดสุโขทัย) อาจจะยังมีอีกหลายท่านที่ผมยังไม่ได้กล่าวถึง แต่ช่วงเวลานั้น ร้าน Speed Net Club ได้ทำหน้าที่บริการลูกค้าทั่วไป ช่วยให้คนไทยกลุ่มหนึ่งได้รู้จัก และได้มีประสบการณ์ครั้งแรกกับ Linux สร้างแรงบันดาลใจให้กับคนรุ่นใหม่บางคน จนเดินเข้ามาสู่ถนนสาย Open Source ในภายหลัง และยังคงเปิดให้ตัวแทนจากรัฐบาลญี่ปุ่นเข้ามาศึกษา เพื่อวางแผนพัฒนา Linux ประจำชาติ โดยผู้ที่พาคณะตัวแทนดังกล่าวมาในครั้งนั้นคือ อาจารย์ ดร.วิรัช ศรีเลิศล้ำวานิช

ในช่วงเวลานั้น พี่ภูงค์ พี่อาคม พี่นุ ปอ และผม ยังติดต่อกันอยู่อย่างสม่ำเสมอ พวกเรามีโอกาสยกขบวนไปเปิดคลินิกคอมพิวเตอร์ด้วยกันในงาน Linux Empowerment ครั้งที่ ๖ (๑๐-๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗) ตามคำเชิญของทีม TLWG ที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ และนั่นเป็นการเปิดตัว SLAX Linux Live CD ตัวแรกที่ผมได้ทดสอบการทำงานมาระยะหนึ่ง เพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานได้รู้จักกันเป็นครั้งแรกด้วย หลังจากงานวันนั้น ผมพยายามนำเสนอ Linux แบบ Live CD เพื่อใช้งานจริงในร้าน Speed Net Club และนำไปเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักโดยการโพสต์ไว้ที่ pantip.com ทำให้ผมได้พบกับ พี่ธงชัย ซึ่งเคยเป็นลูกค้าของทางร้านอีกครั้ง เราได้แลกเปลี่ยนข่าวสารและเทคนิคกันเพื่อพัฒนา Linux Live CD

แบบที่เราต้องการ แต่เพราะผมเองไม่มีความรู้ความสามารถด้านการเขียนโปรแกรมหรือสคริปใด ๆ จึงไม่สามารถช่วยอะไรได้มาก จนกระทั่งเริ่มมี Linux Live CD จากค่าย ๆ ต่าง ๆ ออกมาให้ใช้กันมากขึ้น ผมจึงหันความสนใจไปนำ Linux Live CD ใหม่ ๆ มาทดลองใช้อยู่เรื่อย ๆ แทน

ที่ thailinuxcafe ยังมี อาจารย์ปรัชญา แห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นผู้ใช้ Mac ที่นำเรื่องราวเกี่ยวกับโจรสลัดแห่งซิลิคอนวัลเลย์ มาโพสต์ให้พวกเราได้อ่านกันเป็นประจำ ทำให้บอร์ดคลิกคักเป็นอย่างมาก มีการแลกเปลี่ยนประเด็นความคิดเห็นและต่อยอดอุดมการณ์แห่ง Open Source ออกไปเป็นวงกว้าง แต่อาจารย์จะโพสต์เพียงตอนสั้น ๆ ในแต่ละวัน และอาจารย์ยังเป็นต้นแบบของการโพสต์แบบทิ้งท้ายด้วยคำว่า to be continue ... ที่ผมลอกเลียนมาใช้ในครั้งนี้นี้ อาจารย์ปรัชญายังเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ และเป็นผู้ค้นพบวิธีสกัดสารเคมีจากเปลือกกุ้ง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ต่าง ๆ ทำให้สามารถผลิตสารเคมีเหล่านั้นได้ในราคาต้นทุนต่ำ น่าเสียดายที่เวลานั้นในเมืองไทยไม่มีใครสนใจให้การสนับสนุน อาจารย์จึงจำเป็นต้องขายเทคนิคนี้ให้กับต่างประเทศไปในที่สุด

ระยะเวลาที่ร้าน Speed Net Club ยังคงเปิดทำการอยู่ ผมได้รับทั้งกำลังใจและความช่วยเหลือทางด้านความรู้ต่างๆ จากบุคคลมากมาย มีหลายคำพูดที่ผมนำมาใช้จริงในชีวิตประจำวันจวบจนปัจจุบัน เช่น ที่พี่ nUm เคยบอกไว้ในห้องแชท tldwg ว่า "ถ้าคุณคิดว่าคุณทำได้ คุณก็จะหาเหตุผลมาสนับสนุนว่าคุณทำได้ แต่ถ้าคุณคิดว่าไม่ คุณก็จะหาเหตุผลมาสนับสนุนความคิดนั้นเช่นกัน" และของ คุณ jd ที่ว่า "ไม่มีความคิดของใครที่บิดเบี้ยว มีแต่ความคิดของเราเองเท่านั้นที่บิดเบี้ยว" หลายครั้งที่การพูดคุยกับหลายๆ คน ทำให้ผมได้ความคิดในการพูดคุยกับลูกค้าที่มาใช้บริการ ว่าเราจะส่งสารอะไรออกไป และส่งอย่างไร เพื่อให้เขาเข้าใจตรงกับเรา และเกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้งานอย่างไร้ปัญหาหรือแรงต่อต้านตามมา

ตลอดเวลาที่ร้าน Speed Net Club นำ Linux มาเป็นระบบปฏิบัติการหลักเพื่อให้บริการ ผมสรรหาสารพัดโปรโมชั่นใหม่ๆ มาให้ลูกค้าเลือกใช้อย่างสม่ำเสมอ เพราะเมื่อได้อ่านโจรสลัดแห่งซิลิคอนวัลเลย์ ที่อาจารย์ปรัชญานำมาโพส และจากการได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนในวงการ Open Source รวมถึงได้รู้จัก ได้สัมผัสบุคคลเหล่านั้น ผมจึงรู้ได้ว่า บิลล์ เกตส์ เองไม่ใช่โปรแกรมเมอร์ที่เก่งกาจอะไรเลย แต่การที่เขาทำให้บริษัทไมโครซอฟท์ยิ่งใหญ่ได้นั้น เป็นเพราะเขาใช้ "การตลาด" ล้วนๆ ผมก็เคยมีโอกาสดูได้เรียนรู้ด้านการตลาดมาบ้าง จึงรู้ว่าเราต้องทำ 4P

(placement, product, price, promotion) เพื่อให้ได้ P ตัวที่ห้า (people) มาถึงแม้ว่า product ของเราจะแตกต่างจากที่อื่น แต่จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลต่าง ๆ ทำให้ผมสามารถดึงดูดเด่นของ product ที่เรามีออกมานำเสนอได้ และผมยังมั่นใจด้วยว่าสามารถสร้างลูกค้ากลุ่มใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมาได้อีกเช่นกัน

เมื่อพิจารณาดูแล้ว ในบรรดา P ทั้งสี่ตัว ผมสามารถปรับเปลี่ยนได้เพียงอย่างเดียว คือ Promotion ผมจึงนำ Issue Management มาช่วยส่งเสริม P ตัวนี้ เพื่อรักษากลุ่มลูกค้าเดิม และสร้างลูกค้ากลุ่มใหม่ ๆ ขึ้นมาอย่างสม่ำเสมอ นอกเหนือจากโปรโมชั่นแบบมาตรฐาน คือ ใช้ครบหนึ่งชั่วโมงได้ตราประทับหนึ่งอัน ครบก็อันได้ใช้ฟรีหนึ่งชั่วโมงแล้ว ผมยังคงมีโปรโมชั่นอื่นๆ ออกมาเป็นระยะ ๆ โปรโมชั่นแต่ละอันที่ผมคิดขึ้น ผมจะปล่อยออกมาหลังจากเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของลูกค้าไประยะหนึ่ง ดูว่าเขามีลักษณะการใช้งานแบบไหน เช่น บางคนใช้ยาวเป็นวัน ๆ ก็ออกโปรโมชั่นแบบใช้เป็นเวลานาน ๆ ต่อวันแล้วคุ้มค่า ช่วยให้เขาประหยัดเงินไปได้หลายบาท หรือบางคนเข้ามาเช็คอีเมลแป๊บ ๆ ก็เสร็จธุระ (โดยส่วนมากจะเป็นชาวต่างชาติ) ผมก็จะมีโปรโมชั่นสำหรับคนใช้งานน้อย แต่สามารถเก็บเวลาที่เหลือไว้ใช้ได้นานเป็นเดือน เป็นต้น

ทุกโปรโมชั่นที่ออกมา ผมจะตีประกาศไว้ทั่วร้าน ทุกจุดที่มองเห็นได้ง่าย บางครั้งก็แนะนำโปรโมชั่นใหม่ๆ ให้ลูกค้าทราบทันทีก่อนใช้บริการ บางทีหากไม่ทันได้บอกลูกค้าก่อน เมื่อเขามาจ่ายค่าใช้บริการ ผมก็จะแนะนำโปรโมชั่นที่คิดว่าน่าจะเหมาะกับเขาให้ แต่อย่างไรก็ดี ทางร้านจะไม่มีมีการปรับราคาปกติให้ต่ำลง หมายความว่า หากลูกค้ารายใดไม่เข้าโปรโมชั่น ทางร้านก็ยังคงคิดราคาปกติคือ เริ่มต้นที่ ๑๕ บาท ใช้งานได้ ๓๐ นาที ไม่มีคะแนนสะสมใดๆ ลูกค้าส่วนใหญ่จึงมักจะซื้อโปรโมชั่น และกลับมาใช้บริการจนกว่าโปรโมชั่นของเขาจะหมดลง จากนั้นก็จะมีการซื้อโปรโมชั่นนั้นๆ ซ้ำ จนกระทั่งหมดช่วงโปรโมชั่น และมีโปรโมชั่นใหม่ออกมา

สมัยนั้นเคยมีลูกค้าเรียกผมว่า "พ่อมดโปรโมชั่น" เพราะผมสรรหาโปรโมชั่นต่างๆ ออกมาให้ลูกค้าใช้อย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละโปรโมชั่นจะมีอายุประมาณ ๒ เดือน บางโปรโมชั่นลูกค้าสามารถซื้อเก็บไว้ใช้ได้หลังจากหมดช่วงโปรโมชั่นไปแล้วด้วย เช่น ๑๕ ชั่วโมง ๓๐๐ บาท ต้องใช้อย่างน้อยครั้งละครึ่งชั่วโมง มีอายุใช้งานได้ ๑ เดือนหลังจากการใช้งานครั้งแรก แต่ถ้าหากซื้อเก็บไว้ ยังไม่มีการใช้งาน จะเก็บไว้ได้ ๖ เดือน (รายละเอียดอาจจะคลาดเคลื่อนไปเล็กน้อย เพราะมันผ่านมานานมากแล้ว ไว้จะลองหาเอกสารเก่าๆ ที่เกี่ยวข้อง และอาจจะยังมีหลงเหลือมาให้อีกทีนะครับ) หรือโปรโมชั่นแบบ ๕ ชั่วโมง ๑๕๐ บาท ใช้งานอย่างน้อยครั้งละ ๑๕ นาที มีอายุ

ใช้งานได้หนึ่งเดือน เป็นต้น

เป็นความโชคดีอย่างยิ่งที่ผมสามารถค้นหากระทู้เก่า ๆ ที่เคยโพสแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับโปรโมชั่นของทางร้านเอาไว้บนอินเทอร์เน็ต โดยโพสไว้ที่ pantip แล้วมีคนนำไปแปะที่ 2poto.com ผมจึงนำ url ของกระทู้ที่มีคนนำไปแปะไว้มาให้ไปดูกัน เพราะเห็นว่ามีคำแนะนำอื่น ๆ ที่น่าจะเป็นประโยชน์กับคนที่กำลังสนใจจะเปิดร้านอินเทอร์เน็ตด้วย <http://www.2poto.com/cfwebboard/03941.html> ลองดูตรงส่วนของผู้โพสชื่อ wmouth นะครับ

ผมไม่รู้ว่าจะเล่าอะไรให้ฟังแล้วนะครับ หลังจากผ่านไปหลายวันหมดกาแฟไปหลายแก้วก็ยังนึกไม่ออกว่าจะเล่าอะไรให้ฟังดี เพราะหลังจากปิดร้านไปสักระยะหนึ่ง ความทรงจำต่างๆ เกี่ยวกับการทำร้านก็ค่อยๆ เลือนไป เวลาที่อยากค้นหาอะไรเกี่ยวกับ Linux ที่ผมเคยรู้แล้วมีพิมพ์เก็บไว้ ผมก็ไปที่ blog ของผม (<http://noistuff.wordpress.com>) เพื่อค้นข้อมูลที่ต้องการ (เจอบ้างไม่เจอบ้าง เพราะไม่ได้พิมพ์เก็บไว้ทุกอย่าง -- นิสัยไม่ดี) เรื่องโปรโมชั่น เคยมีลูกค้าตกเหมือนกันว่าคล้ายๆ โปรโมชั่นของโทรศัพท์เคลื่อนที่หลายค่าย และเมื่อไม่นานมานี้มีโอกาสดูคุยกับน้องคนหนึ่งที่เปิดร้านขายถ้วยเตี้ยเร็ว เธอก็บอกว่าโปรโมชั่นที่ดีของเธอก็ลอกมาจากค่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่นั่นแหละ เอาอย่างนี้ละกัน ต่อจาก

โพสต์นี้ไป ผมจะคอยเข้ามาตอบคำถามสำหรับผู้ที่ม่ข้อข้องใจนะครับ

บรรณานุกรม

<http://forum.ubuntuclub.com/forum/topic,8767.0.html>